

BREDASCHE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Donderdag

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

17 April.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDA, brengen bij deze, ten verzoeken van Zijne Excellentie den Heere Generaal der Infanterie Opperbevelhebber dezer Vesting, ter kennis der Ingezetenen, dat, te rekenen van morgen de POORTEN dezer Vesting zullen worden geopend des morgens ten half vijf ure en gesloten des avonds ten half acht ure; zullende de Drijfboomen gelijktijdig met de Poorten geopend worden, doch een half uur vroeger dan deze worden gesloten.

Breda, den 15. April 1834.

DE ROY, Vt.

Ter ordonnantie van dezelve;

De Secretaris der Stad,

H. W. SCHAUIKES.

LATEER BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

Breda. — De berigten uit Brussel van heden luiden dat de volkomenste rust in de stad blijft heerschen. Talrijke patrouilles doorkruisten vooral des nachts de straten, terwijl onderscheiden posten thans door de burgerwacht bezet werden. In de jongste twee dagen heeft men nog een aantal personen, onder beschuldiging of op vermoeden van deelname aan de gebeurtenissen van 5 en 6 dezer, gearresteerd, onder anderen een kavallerie-kapitein op non-activiteit, een ambtenaar op het ministerie van oorlog en verscheidene vreemde vluchtelingen; voorts wordt inzonderheid gemeld de arrestatie van den vermoedelijken drukker van het schandelijk pamphlet, 't welk in den nacht van den 4den op den 5den is rondgestrooid, zijnde zekere *Kriks*, drukker van de bladen *de Knout* en *la Jeune Belgique*. Men had namelijk bevonden, dat de regels van gemelde bladen van dezelfde breedte en ruimte waren als die van het gemelde schandschrift, en op dit vermoeden een onderzoek gedaan zijnde, werd en werkelijk op de drukkerij eene proef van het pamphlet gevonden. Nog drie personen, zekere *Abts* een koopman in zijden stoffen, *Winckelmans* koopman in ijzerwaren, en zekere *Konincks* zijn, onder vermoeden van 't zij de stellers of de verspreiders van dit geschrift te zijn geweest, mede gearresteerd. Naar de *Courrier* vermeldt moest men deze drie laatste aanmerken als degenen die door hunne, zoo hij 't noemt, overdrevene patriotsche-Leopoldistische gevoelens, het schandelijk stuk hadden in de wereld gebragt. De drukker had slechts voor het gewone drukkers-loon zijne pers daartoe geleend.

De *Moniteur* berigt dat het bestuur ten aanzien van verscheidene vreemdelingen de bepaling van het art. 7 der wet van 28 vendemiaire van het jaar 6 heeft toegepast, bij welk artikel namelijk het recht wordt erkend, om alle vreemdelingen, die men voor de handhaving der rust en veiligheid gevaarlijk acht, het grondgebied te ontzeggen. Van deze bepaling hebben de belgische bewindslieden zich in de eerste plaats bediend, om een der redacteuren van den *Lynx*, den heer *Maruelle de la Boissière*, alsmede den heer *Ch. Froment*, redacteur van den *Messenger de Gand* uit Belgie te verwijderen; bij een besluit namelijk van den 12den worden zes vreemdelingen, waaronder de beide genoemde, gelast binnen de 24 uren het belgische gebied te verlaten, bij gebreke waarvan zij door de gendarmerie over de grenzen zouden gevoerd worden. De heer *Froment* heeft den korten tijd die hem overbleef niet voorbij laten gaan, zonder nog bij een scherp artikel over den maatregel hem betreffende uit te weiden, waarbij hij ten slotte zegt, tegen het voormeld besluit uit alle magt te protesteren, zich voorbehoudende zijne regten bij de regtbank te doen gelden, voorts belovende te zullen volharden in de tot heden volgehouden worsteling tegen het bestaand bewind, en weldra van zich nader te zullen laten hooren.

Omtrent de maatregelen voorts door het bestuur te Brussel II. Zondag tot voorkoming van ongeregeldeheden genomen, blijkt het, dat hetzelfde te dezer gelegenheid zulk eene geduchte militaire magt heeft ontwikkeld, niet minder alsof er eene vijandelijke beweging tegen het bewind, of eene poging tot omkeering van den tegenwoordigen staat van zaken ophanden was, — waarvan trouwens volgens de belgische oppositie-bladen, de ministers wel den schijn zonden willen aannemen, om in de voorgegevene ontkoming van het gevaar een vrijbrief voor hun gedrag tijdens de jongste onlusten, bij de kamers te vinden, — en welke ontzagverwekkende toerusting overigens te meer afstaken bij de onverschoonlijke nalatigheid acht dagen te voren betoond. De beide paleizen inzonderheid waren zoo van buiten als van binnen rijkelijk met troepen bezet, en talrijke patrouilles kruisten elkander ieder oogenblik in de straten.

In de overige steden van Belgie blijft het steeds rustig, schoon men te Gent II. Zaterdag, op de verontrustende geruchten uit Brussel komende, niet zonder vrees schijnt te zijn geweest.

— De belgische *Moniteur* hield gisteren weder een uitvoerig artikel

van drie kolommen, ter verdediging van het gedrag van het bewind, meer echter in vergezochte redeneringen dan in eigenlijke daadzaken bestaande.

— De reden der arrestatie van den majoor *Schayx* schijnt in te kort koming aan de krijgstucht te zijn gelegen.

— Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Belg. 96 $\frac{1}{2}$; Braz. 72 $\frac{1}{4}$; Sp. perpet. 62, 62 $\frac{1}{2}$; 3 p. Ct. 41; Uitgest. 14 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$; Sicil. 92 $\frac{1}{2}$; R. L. 93 $\frac{1}{2}$.

F R A N K R I J K.

PARIS, den 13den April.

Eindelijk heeft men gisteren en heden meer afdoende berigten uit Lijon ontvangen.

Die welke het ministerieel avondblad mededeelde, en de inlichtingen die naar aanleiding van dezelfde depeches gisteren aan de wetgerende kamers door de ministers van buiten- en binnenlandse zaken werden gegeven, waren niet zeer geruststellende. Het bleek daaruit namelijk, dat het gevecht op den 10den met dezelfde hevigheid was voortgezet, dat wel is waar de opstandelingen waren terug gedreven, doch zich tot in den avond van dien dag zoo hardnekkig in het midden der stad, die slechts door nauwe straten doorsneden wordt, verdedigden, dat de generaal *Aymar* het voorzigtig oordeelde, hen aldaar niet met geweld te bestoken, maar binnen eenen beperkten omtrek in te sluiten en tot eene soort van kapitulatie te dwingen.

De heer *Thiers* verklaarde met zoo vele woorden, dat de strijd niet was geëindigd, doch dat de troepen zich in onwinnbare stellingen hadden verschanst, en daardoor alle hulp van buiten afzeggende, de opstandelingen tot overgave zouden noodzaken.

Dit berigt, dat kennelijk nog eenen geduchten tegenstand voorspelde, maakte zoowel in de kamers, als bij het publiek, eenen diepen indruk; men hield het er voor, dat beide partijen na eenen tweedaagschen strijd, nog altijd gewapend tegenover elkander stonde, niet spoedig zouden wijken, en dat de opstandelingen wellicht eenen wanhopenden aanval zouden wagen, waarvan de gevolgen niet waren te voorzien.

De berigten, die men dezen morgen heeft ontvangen, hebben echter die onzekerheid grootendeels weggenomen.

Volgens het *Journal de Paris*, werden er reeds vroegtijdig depeches bij estafette aangebragt, van den 11den des avonds gedagteekend, en vermeldende:

» De strijd van gisteren is heden in een *trailleurs*-gevecht veranderd. De bewoners der voorstad La Guillotière, hebben de bezetting bijgestaan en de opstandelingen die zich aan het bruggenhoofd verschansten, verjaagd. De insurgenten houden nergens stand, maar maken gebruik van de lange en enge gangen, die te Lyon de huizen van een scheiden om de troepen te bestoken en zich-zelfen te redden; daardoor wordt het gevecht gerekt. Om er onmiddellijk een einde aan te maken zoude men of de soldaten in die gevaarvolle engten moeten wagen, of de huizen, waarin zich zoowel onschuldige als schuldigen bevinden, vernielen; doch men kan verzekerd zijn dat de opstand het onderspit heeft gedolven.

» Te St. Etienne is de rust niet gestoord; de generaal die daar het bevel voert is meester van de groote wegen, en zou degenen die de opstandelingen te Lyon ter hulpe wilden trekken, spoedig achterhalen. Te Chalons, Mâcon, Dyon, Straatsburg, Befort heerscht de beste orde. Van alle zijde rukken versterkingen aan; de troepen hebben overvloed van mond- en krjgsbehoefden. Hun ijver en moed verdienen bewondering. De bevelhebbers geven hun het voorbeeld. De eigenlijke bevolking heeft aan het schriktooneel geen deel genomen; zij wacht met bekommring den uitslag dezer poging van de voorstanders des regeringloosheid.

Weinige uren later zijn deze berigten door eene telegraphische *dépêche* gevolgd, van den 12den, des avonds ten elf ure:

» Lyon is verlost; de voorsteden die de insurgenten bezet hadden, zijn in onze magt gevallen; de gemeenschap is hersteld; de brievenpost heeft dezen avond haren dienst hervat. De opstandelingen zijn in de grootste wanorde.

Het is kennelijk dat dit laatste berigt, waarbij wordt verondersteld, dat de insurgenten in de voorsteden eene laatste schuilplaats hebben gezocht, oppervlakkig niet wel met de vorige is overeen te brengen; echter zullen nadere bijzonderheden dit verschil ophelderen.

Het blijkt overigens uit eene proclamatie van den prefect van het departement du Rhone, dat de ingezetenen der voorstad La Guillotière zich inderdaad gunstig hebben onderscheiden, en de opstandelingen door hen uit hunne woningen te verdrijven, mede aan de afgebragt. De prefect vermaant de inwoners van de overige wijken dit voorbeeld te volgen en de militaire magt eene steun te geven.

te laten, door zich binnenshuis te houden, wordende alleen vrouwen op straat geduld. Van daar waarschijnlijk het bericht in de laatste depeche, dat de vrije gemeenschap later werd hersteld.

In den avond van gisteren heeft zich ook alhier eenige beweging onder de bevolking vertoond. Onder het gezang van republikeinsche liederen werd de stad door talrijke benden doorkruist; doch de nationale garde is onmiddellijk toegeschoten en de rust hersteld. De politie blijft intusschen waakzaam, en heeft onderscheidene zoogenaamde republikeinen en onder deze een der redacteuren van de *Tribune*, in hechtenis genomen.

De maatschappij der vereeniging van Juli, hield gisteren eene buitengewone vergadering, om, naar het voorstel van eenige harer leden, een protest tegen de wet op de gebootschappen op te maken. Men heeft echter dat de generaal *Lafayette*, als voorzitter, zulks voor als nog heeft verhinderd.

Te Toulon is op den 6den dezer de bezetting met de bevolking handgemeen geworden, en zijn er niet minder dan twintig personen bij dit gevecht gekwetst.

Te midden der ontsteltenis, gisteren door de berichten uit Lyon in de kamer van afgevaardigden veroorzaakt, heeft de commissie voor de petitiën verslag gedaan over een aantal verzoekschriften, die alle de uitbreiding van het kiesrecht ten onderwerp hadden. Ruim vijftien duizend was het getal der onderteekenaars, die echter onderling merklijk in gevoelens verschilden. De voorstanders van de hervorming meenden, dat men de discussie tot den gepaster oogenblik moest verschuiven, doch de meerderheid is nagenoeg zonder beraadslaging tot de orde van den dag overgegaan.

— Uit Madrid zijn er tijdingen tot den 6den dezer, toen alles aldaar rustig was.

— Heden zondag geene beurs, doch in het koffijhuis van Tortoni werden de 3 pCt. van 77,80 tot 78 verhandeld.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 16den April.

Maandag avond omstreeks zes uren zijn HH. MM. de Koning en Koningin te Amsterdam gearriveerd en door de overgroote volksmenigte met de levendigste geestdrift ontvangen geworden. Na aan het paleis te zijn afgestapt heeft Z. M. benevens de Koningin zich op het balkon vertoond, waar hoogtdezelfen op nieuw door de menigte volks, die den Dam vullen, op de hartelijkste wijze werden begroet. Later in den avond zijn HH. KK. HH. de Prins en Prinses *Frederik* en in den namiddag van gisteren HH. KK. HH. de Prins en Prinses van *Oranje* in de hoofdstad aangekomen. De gisteren verleende audiëntie heeft van elf ure des morgens tot laat in den achtermiddag voortgeduurd. Gisteren avond zon het vorstelijk gezin de voorstelling van het zangspel *Saffo* in den Hollandschen schouwburg bijwoonen, en morgen avond zich naar den Franschen schouwburg begeven. Heden is er groot diner ten hove.

Te Amsterdam zijn insgelijks aangekomen de generaal-majoor *Personen*, provinciale kommandant van Noord-Holland; de heer *de Hay van Straatkirk*, secretaris van staat, en de heer *van Doorn* minister van binnenlandsche zaken.

— Bij besluit van Z. M., van den 6 dezer, zijn benoemd tot procureurs bij het hoog-geregtshof te 's Hage de heeren Mr. *H. J. Smey* en Mr. *G. van der Jagt, Wa.*, beide advocaten voor hetzelfde hof.

— Het heeft Z. M. bevestigd, aan de directie van de vereeniging tot de walvischvangst om de Zuid, te Rotterdam, voor de gedane proefreis met het schip *de Eersteling*, eene premie van zes duizend gulden toe te leggen.

— De afdelingen van de tweede kamer der staten-generaal houden zich steeds werkzaam met het onderzeken der wijzigingen in het wetboek van koninkrijk. Donderdag aanstaande zal de kamer waarschijnlijk eene zitting houden, waarmede het verslag der centrale afdeling over de drie laatste titels van het tweede boek des burgerlijken wetboeks zal worden uitgebracht, waarin nog eenige wijzigingen door de afdeling zijn gebracht.

— Het staats-commissie tot bezuiniging gaat onafgebroken met dierzelfer werkzaamheden voort.

— Van Eranfort wordt gemeld, dat de graaf van *Reede*, met een gezelschap van wege onze regering bij den hertog van *Nassau* heescht, den 12 dezer aldaar is aangekomen.

Van regeringwege is aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, opzigtelijke de gemaakte bedenkingen tegen de financiële ontwerpen, gewantwoord, dat tot aflossing van 6 pCt. obligatiën zoo dra mogelijk zal worden overgegaan, maar men het minder raadzaam acht deswege eene juiste tijdsbepaling vast te stellen; dat de wet tot verdere aanvulling der middelen van de schatkist noodzakelijk is, omdat, zonder aanvulling der schatkist, de eerste wet betrekkelijk de 6 pCt. geen gevolg kan hebben; dat het gelukken is, dat het te kort op 1 Januarij 1832 berekend werd op 16,565,466,71, doch hetzelfde verminderen zal met zoedanig gedeelte der toegestane uitgaven, tot de dienst van 1832 ingesloten, als niet gebezigt zijn en des vervallend kan worden; hetgeen, aanvankelijk op ruim 2,000,000 werd berekend, nu altijd eene som ongedekt laat van ruim veertien en een half millioenen gulden; waarbij in aanmerking moet worden genomen, dat ook het diens jaar 1833 niet in baten en kosten gelijk staat; dat de wettelijke overgeleide staat van de ontvangsten over dat jaar wel aanveert, dat de ontvangsten der middelen door elkander nagenoeg, de raming hiervan bereikt, maar deze raming ruim 2,000,000 beneden de toegestane uitgaven staat; de uitkomst van het niet tijdig, of in het geheel niet, de dienst van 1833 niet invoeren van sommige middelen, terwyl de ontvangsten der uitgaven zijn vermeerderd met de som voor rentebetaling der leening van 5 pCt. naar vereisch, welke door vroegere fournissamenten aanveert, en hetgeen, dat derhalve ook voor 1833 op een te kort moet worden berekend, en dat de in den ander half alleen worden ge-

steld de aanvulling door middel der creatie van 6,300,000 werkelijke 5 pCt. schuld, volgens de wet van den 30 December 1833 (Staatsblad n°. 76), welke in geld heeft opgebracht deze som van 5,960,187,91; dat in de toekomstige zitting van de Staten-Generaal, door het aanbieden der rekeningen, dit alles ten duidelijkste zal blijken, en dan ook de vereischte voorstellen van wet omtrent eene geheele aanvulling kunnen worden gedaan; dat het aangevoerde intusschen de overtuiging zal geven van de onmogelijkheid, om, zonder eene evenredige aanvulling, de middelen uit het overschot der leening van 1833 te nemen; want de som moet geheel worden uitgegaven, vermits de schatkist niet in het bezit van eenige 6 pCt. obligatiën is, dat de maatregel der aflossing noodzakelijk is, om eene geheele aflossing dezer obligatiën te kunnen bewerkstelligen; dat het nu mogelijk voorkomt, om op eenen minder bezwarenden voet dan in 1832 en 1833 reeds is geschied, voort te gaan, om de middelen van de daarstelling van 5 pCt. inschrijvingen die dienende voeder te vereischen, dit middel de voorkeur schijnt te verdienen, als ook in het algemeen beheer der geldmiddelen, de minste ongemakken aanbiedende; dat, even als van alle 5 pCt., volgens de wet van 6 Januarij 1833, te jaartijde de in overweging zal worden genomen of er, en zoo ja welk eene som tot amortisatie zal worden aangewezen en afgezonderd; dat de aflossingen der schatkistbiljetten hoogstwaarschijnlijk bij lotingen van maand tot maand, of om de drie maanden, zullen moeten plaats hebben, en deze zullen niet meer uitgesteld worden, zoodra de fondsen, op de aangewezen wijze tot eene redelijke som beschikbaar zijn geworden, ten einde, zoo lang mogelijk, in de betaling van dubbele renten te verzuimen; dat de meeste schatkistbiljetten zich in handen van gebedelaggers bevinden, men ook het oog daarop heeft, bij de bepaling van eene maandelijksche rente van 2 op het kapitaal van 600, hetgeen gemak in de verhandeling geeft; dat de tegenwoordige biljetten bij de belastingen in betaling kunnen worden gegeven, doch dat het gebruik derzelfde voor dit oogmerk inderdaad heeft opgehouden, niet tegenstaande het aanwezen van biljetten, zelfs tot 50; en er zijn geene redenen voorgekomen, om dat gebruik weder te verlevendigen door zoodanige splitsing in kleine stukken; en dat, eindelijk, wat betreft de wet tot voorziening in de volle rentebetaling der nationale schuld, met den laatsten Junij 1834, opgemerkt wordt, dat dit voorstel moet worden beschouwd als geheel tijdelijk en in verband staande met de tegenwoordige omstandigheden, welke schijnen te wettigen het gebruik maken van alle zoodanige middelen, als, zonder aanvankelijk bezwaar der ingezetenen, eenigzins beschikbaar kunnen gemaakt worden, om door eene regelmatige rentevoldoening het openbaar vertrouwen te bevestigen; en dat het voorstel niet wordt gedaan dan na het verkrijgen der overtuiging, dat de uitvoering zal kunnen worden verzekerd, en dat dien onverminderd het Amortisatie-synodaat in de mogelijkheid zal zijn, om aan zijne verdere verplichtingen te voldoen; leverende overigens de bepalingen omtrent de tenagga in de regeling der renten, zoo men meent te regt, de noodige ruimte op, om, in verband met den loop der zaken, daaromtrent bij vervolg eene behoorlijke wettelijke regeling te kunnen maken.

Bij deze antwoorden dezer ontwerpen zijn eenige daarin gebrachte wijzigingen gevoegd, welke voornamelijk bevatten de splitsing van het eerste ontwerp in twee afzonderlijke voordrachten, waarvan de eerste strekt tot aflossing van de nog overgeblevene obligatiën, rentende zes ten hondert van 1831; en de tweede de aanvulling der middelen van de schatkist betreft. In het ontwerp van wet tot achtervolgende aflossing der nog aanwezige schatkistbiljetten, door uitgifte van een gelijk kapitaal van zoodanige biljetten, tot mindere rente, is, in art. 3, bijgevoegd, dat, voor zoo verre de voorraad der schatkistbiljetten strekt, ten kantore, daktos te Amsterdam, Rotterdam en in de hoofdplaatsen van alle de provincien aan te wijzen, dezelve verkrijgbaar worden gesteld tegen betaling in gereeden gelde van honderd voor honderd van het daarin vermeldde kapitaal, en van de verloopende renten; in art. 5, dat de schatkistbiljetten te Amsterdam, Rotterdam, en de hoofdplaatsen van alle de provincien, een jaar na derzelve dagteekening, of voorts jaarlijks op den verschijndag, opzegbaar zijn, en dat daarvan geene verdere renten, dan tot den bepaalden aflossingsdag van de opgezegde biljetten zullen worden voldaan.

Nopens het ontwerp van wet tot aflossingen en intrekking der schatkistbiljetten, ad 6 pCt., en dezelve verwisseling voor meer gangbare stukken, ad 4 pCt., is in de afdelingen van de Tweede Kamer, bij het derwege plaats gehad hebbende onderzoek, in het algemeen, aangemerkt, dat men het wel-gelukken van deren financieel maatregel betwijfelde, om dat de meeste, tegenwoordige houders der schatkistbiljetten veelmeer de voorkeur zullen geven aan het bekomen van klinkende munt, dan aan de verwisseling van papier tegen mindere rente, die zij moeilijk *à pari* wederom zullen kunnen uitgeven; vermits deze crediteuren van de schatkist veelal kontant geld noodig hebben; en dewijl voor spoorre zij het papiert hunner vorderingen voor korteren of langeren tijd zouden willen beleggen, zij daartoe inland-sche of buitenlandse effecten, rentende 6 pCt., tegen lagere koers dan de 4 pCt. schatkistbiljetten, op de nominale waarde berekend, zouden kunnen verkrijgen, en tevens eene lagere rente genieten. Voorts verlangde men eene bepaling van tijd, hoe lang de uitgifte en wederuitgifte van oude en nieuwe biljetten zoude mogen voortduren; zonder die beperking ontstond de vrees voor een altijd voortdurend papieren geld, daar men bij den bezwaarden toestand van 's Rijks schatkist er ongeanne zou toe overgaan, om, indien die financiële maatregel niet gelukken, de daartoe aangebrachte hulp te laten varen. Men wenschte, dat er jaarlijks in overweging zoude worden genomen of, en tot welk bedrag, de schatkistbiljetten zouden worden ingetrokken, daar de niet-bepaling daarvan de vrees voor een bestendig aanwezen van dit papier vermeerdert. Voorts oordeelde men, dat de daarstelling van schatkistbiljetten ad 600 ondoelmatig was, daar het bedrag als te hoog kon worden beschouwd. Het zoude te veel moeilijk vallen, om de hoge-bijetten in betaling der verschuldigde belastingen te geven, ten ware het vooremen mogt zijn, om ook gecombineerde betalingen toe te laten. Men wenschte overigens de reden te kennen, waarom de opzegging en intrekking dezer biljetten alleen te Amsterdam zoude geschieden, en niet in de hoofdplaatsen der provincien; en hield het er voor, dat deze wet weinig of geen gevolg zou hebben. Men maakte aan, dat de uitgifte der nieuwe schatkistbiljetten, de intrekking der oude voorafgaande, wel verre van eene bezuiniging, een bezwaar voor de schatkist zou te weeg brengen, alsoo men met de intrestbetaling van beide zoude belast blijven, en dit het gevoelen van velen versterkt, dat er eene regelmatige uitloting der oude vereischt werd. Men heeft gevraagd of indien de maatregel in de uitvoering niet, of niet geheel, mogt gelukken, de uitloting der 6 pCt. op den bestaanden voet zou voortgaan, daar dit immers zoo behoorde. Eindelijk heeft men de vrees geuit, dat de uitgifte van nieuwe schatkistbiljetten tegen de rente van vier ten hondert niet zoo gereedelijk zal gelukken als het Departement van Financien dit schijnt vooruit te zien. Men erkende, dat de gewone wijze van het geld op beloning of prolongatie tot eene lagere rente verkrijgen is, doch de nieuwe schatkistbiljetten zouden zijn eene soort van jaarlijksche opzegbare losrenten, en uit dien hoofde schijnt de uitlag van deren maatregel, betrekkelijk, twijfelachtig, maar vooral zal deze jaarlijksche opzegging, die andere, plaats hebben in moeilijke tijdsomstandigheden, en indien men zich voor-

stelt, dat het geheele kapitaal in een jaar kon worden opgezegd, juist dan, wanneer de afbetaling moeilijk zoude zijn, dan meent men dat de vrees gewittigd wordt, dat daaruit eene groote ongelegenheid zoude voort-spruiten.

De volgende bijzonderheden over de gebeurtenissen te Lyon op den 9den dezer, zijn nog ontleend uit een omstandig verslag, welk daarvan in den parij'schen *Temps*, door een ooggetuige van het gebeurde, uit Lyon wordt medegedeeld:

De regtbank van correctionale politie was des morgens vergaderd om in de zaak der vier *mutuellisten* uitspraak te doen. De autoriteit onderrigt dat de anarchisten besloten hadden eene geweldadige poging te doen, het het geëvacueerde garnizoen onder de wapenen doen komen en de woonaanwoning plaatsen, inzonderheid in den omtrek van het tribunaal, doen bezetten, den toegang overigens vrij latende. Eenige lieden, die niet tot de volksklasse behoorden, begonnen eenklaps aan het eind der straten op het plein St. Jan uitkomende, barrikaden aan te leggen, 't welk door de bevolking ijdelijk werd aangezien. Ten elf ure verscheen een sterk detachement troepen op het genoemd plein en begonnen eenige soldaten aan het afbreken der even te voren aangelegde barrikaden. Alstoen werden de eerste vijandelijkheden gepleegd; geweldige steenen werden op de soldaten geworpen, en met geweren en pistolen op hen geschoten, bij welk eerste schieten een agent van politie dooddelijk werd gewond; toen eerst gaven de troepen vuur. Op dezelfde wijze ving den strijd op alle punten aan; overal werden de soldaten die de barrikaden wilden afbreken met steenen begroet, waarna het gevecht van meersijden begon.

De zitting van het tribunaal was middelerwijl geopend en begon de advocaat der beschuldigten zijne verdediging, toen de eerste losbrandingen werden gehoord; de zitting werd opgeheven en de magistraat verliet door eene zijdeur het paleis van justitie. Terwijl dit een en ander voorviel, werden op een groot aantal punten vooral in de volksrijke wijken, nog in der haast barrikaden opgeworpen.

Ten over twaalf ure werd de alarmklok en werden tegelijk talrijke losbrandingen gehoord. Een stuk geschut op de Concert-brug geplaat beschoot de wijk des Brotteaux. De Retz-kade werd schoon geveegd, en nieuwe stukken geschut aangebracht. Eene doodelijke stilte volgde van tijd tot tijd op het gebulder van het kanon.

Ten half een ure was alles stil, alles van staat gekomen, niemand zag men voor de ramen; alle winkels waren gesloten.

Om één ure begon de fusillade zich met eene nieuwe levendigheid te doen hooren. De burgers in hunne woning opgesloten waren echter onkundig van 't geen er voorviel. Het bleek alleen dat de troepen welgezind, beraden en met moed te werk gingen. De alarmklok en het geschut zelfs het fluiten der kogels werden nog steeds gelijktijdig gehoord.

Ten vier ure was er nog geene merklijke verandering. De troepen hielden de bruggen en andere voornaame punten bezet en schoten in de richting der straten. De alarmklok werd afwisselend gehoord. De barrikaden langs de Retzkade waren veroverd en de beide Rhone-oeveren schoongeveegd. Eene batterij brandde van de wijk des Brotteaux op de straten Maréchal en Port-Charlot los.

Ten zeven ure des avonds waren alle communicatiën onderschept. De alarmklok en de fusillade hadden opgehouden. De generaal Aymar was meester van de voornaame punten, bruggen, pleinen en kaden en van zijne gemeenschap met de forten, maar wilde zijne troepen in de binnenstraten niet blootstellen. De opstandelingen zeg men niet meer talrijk bijeen; het scheen hun aan een hoofd te ontbreken. De burgers hielden zich steeds in hunne woning opgesloten.

Omtrent den aard van dit oproer mogt gesteld worden, dat het niet in de industriële kwestie zijn oorsprong had, maar slechts in het vonnis der 4 beschuldigde *mutuellisten*, waarvan de republikeinsche partij zich als een middel bediend had om eene poging tot eene revolutie te wagen. Op het oogenblik der zitting van het tribunaal, des morgens tuschen 9 en 10 ure, werden er zonder de minste provocatie of eepigen aanval van de zijde der troepen, barrikaden op onderscheidene punten opgeworpen en het geroep van *te wapen!* gehoord. De lieden die aan deze barrikaden arbeidden schenen niet tot de arbeidende klasse te behooren, maar kennelijk tot de aanhangers der republikeinsche partij; deze had eenklaps het monster afgevoerd.

DUTSCHLAND.

Frankfurt, den 15den April.

Regtstreeksche berigten uit Napels van den 23sten maart vermelden dat de Koning en Koningin naar Rome waren vertrokken om aldaar de godsdienstige plegtigheden der heilige week bij te wonen, en onmiddellijk daarna zullen terug keeren; zoo dat het gerucht eener voorgenomene reize naar Turijn en Parijs geheel was verlicht.

— Omtrent den uitslag der zending van de beide afgevaardigden van het voortsittend Zwitsers kanton naar Bern, schijnt nog niets met zekerheid bekend te zijn. Terwijl sommigen vermoenen dat de zending geheel mislukt is, schrijft men van den 9den dezer uit Zürich, dat het kanton Bern zich bereid verklaard heeft, om in overeenstemming met Waad en Genève, ten aanzien der uitgewekenen, een besluit te nemen, en zoo ook dit mocht gelukken die aangelegenheid als eene bondzaak voor den aanstaanden landdag te brengen.

— Dit Weenen meldt men van den 4den dezer, dat Z. K. H. de aartshertog Ferdinand naar Glansenburg is vertrokken, om bij den Zevenbergischen landdag als staandhouder den Koning te vertegenwoordigen. — Uit de Vorstendommen vernam men, dat te Jassy

en Bocharost algemeene vergaderingen der districts-afgevaardigden werden gehouden, om zich over de keuze der Hospodars te verstaan. — De ministers in conferentie vereenigd kwamen thans geregeld tweemaal daags bijeen, zich bezig houdende met de regeling der onderlinge betrekkingen tuschen de regeringen en steden, en de bondsvergadering.

— De berigten, die men over Triest uit Egypten heeft ontvangen, zijn niet zeer voldoende. De schatkist is door de kosten van den laatsten oorlog geheel uitgeput, en *Mehemed-ali* neemt tot de drukkendste middelen zijne toevlugt om in deze behoefte te voorzien. Ook moet de ontevredenheid zeer hoog zijn geklommen, daar *Ibrahim-bassa* van zijnen vader onderstand heeft verlangd, om tegen onvoorzienne voorvallen gewapend te zijn. Indien de Sultan een goed georganiseerd leger had, meende men dat het hem niet moeilijk zoude zijn de verloren gewesten terug te winnen; daar de meeste der bassas, die de partij van *Mehemed-ali* vroeger hebben getrokken, zich gaarne aan hunnen regmatigen opperbeër zouden aansluiten, om zich te wreken.

— De uitgewekene Polen, die door oostenrijksche vaartuigen van Triest naar Gibraltar werden overgebracht, zijn onderweg opgestaan, doch door de kloekmoedige houding der bevelhebbers tot hunnen pligt gebracht, en daarop naar de wetten gestraft.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

ITALIË. — Er openbaart zich in het Groot-Hertogdom *Toscane* een voortgang in Letterkundige beschaving, welke moet toenemen door de vorderingen, welke het Lager Onderwijs aldaar maakt, onder begunstiging van de Regering. Hoezeer menige goede aanleg en vele uitmuntende geestvermogens in *Toscane* wegwijnen onder de genietingen van eene weekelijke en gemakkelijke levenswijze, hebben evenwel eenige jonge vernuten zich boven deze aanlokkelingen der weelde weten te verheffen. Aan hun hoofd staat de dichter NICOLINI, die, na eenige treurspelen in den geest van ALFIERI te hebben gemaakt, eene meeg oorspronkelijke richting heeft genomen, en, eerst in zijn *Foscarini* de wredeheden der Aristocratie te Venetië met zulke levendige kleuren heeft voorgesteld, dat gedurende eenen geruimen tijd de boeren uit den omtrek van Florence bij geheele troepen den schouwburg kwamen bestormen, wanneer dit stuk werd opgevoerd, en vervolgens in zijn *Siciliaansche Vesper* deze schrikkelijke daad van nationale wraakzucht heeft trachten te regtvaardigen. Na NICOLINI, zijn BAGNOLI, BORETTI, MANCINI de voornaamste Litteratoren. Overigens is *Toscane* rijk in Archeologen. MICALI heeft eene Geschiedenis geschreven van Italië voor de stichting van Rome, welke door RAOUL-ROCHAZZ in het Fransch is overgezet. ZANNONI, van wien men eene beschrijving heeft der gallerij van Florence, is een geacht oudheidkundige. De werken van SESTINI over de Penningkunde zijn door geheel Europa bekend, en de werken van INGHIRAMI over de Historische Gedenkstukken zijn onontbeerlijk voor de onderzoekers der Romeinsche Geschiedenis. PSOLI en FOSCOMBONI zijn wiskundigen van den eersten rang. INGHIRAMI de Vader heeft eene hemelkaart en eene fraaije kaart van *Toscane* geleverd, en de Natuur- en Sterrekundige AMILI heeft een mikroskoop vervaardigd, waardoor de voorwerpen 16 millioenen malen vergroot worden. Ook in de aan *Toscane* grenzende Staten ontbreekt het niet aan verdienstelijke schrijvers. In het kleine Vorstendom Lucca vindt men LUCHESINI en PARI, den eersten, vervaardiger onder anderen van eene vertaling van PINDARUS; den anderen, schrijver eener Geschiedenis van de Fransche Omwenteling, welke grooten opgang heeft gemaakt. Onder de Letterkundigen van Parma bekleedt PIETRO GIORDANI de eerste plaats, die, hoezeer hij geen werken van langen adem heeft geschreven, echter als schrijver eene zoo hooge achting heeft verkregen, dat de minste kleinigheid, welke uit zijne pen komt, in Italië met graagte wordt opgenomen. Hij was een der voornaamste Redacteurs van de *Biblioteca Italiana*. In Modena is RANCONI schrijver van talrijke letterkundige werken, terwijl LOMBARDI eene Geschiedenis geschreven heeft der Italiaansche Letterkunde in de 18de eeuw, zijnde een vervolg op het beroemde werk van TIRABOSCHI.

FRANKRIJK. — Den 31 Maart is de beeldhouwer Ommacht te Straatsburg in den ouderdom van 72 jaren overleden. Hij was een man wiens groote zedigheid aan zijn kunsttalent evenaarde. — ERNEST LAMOUR heeft een Dichtstuk uitgegeven *Les Vieillards*. Gelijk zijn Vader in zijn bekend Dichtstuk *le Mérite des Femmes* door zijne schoone verzen den lezer medesleept tot vereering van die sekse, waartoe de moeder behoort, zoo heeft de zoon tot motto van zijn gedicht, deze woorden gekozen: „Men moet in een grijsaard den vader vereeren, dien men verloren heeft, of den vader, dien men vreest te verliezen." In een tijd, waarin ieder zijn best doet, om omver te schoppen wat er van het verledene nog overleefd is, blijven staan, worden ook de menschen van den voortijd naauwelijks meer aangemerkt, dan als vervallen gedenkstukken; waarvan men naauwelijks thans verplicht te zijn het aanwezig te moeten dulden. De dichter van *les Vieillards* heeft eene verdienstelijke poging gedaan, om dien eerbied voor den ouderdom terug te voeren, waardoor het oude ruwe Heidsche *Sparta* het hedendaagsch beschaafd Christelijke Frankrijk beschaamd maakt. — Het Hof van Assises van de Seine heeft in deszelfs zitting van den 9 April uitspraak gedaan, dat een beschuldigde zijne verdediging niet in dichtmaat mag voordragen. Zekere BASTIDE, namelijk, stond te regt wegens belediging van den persoon des konings, als schrijver van een Hekeldicht: *Au Roi*. Nadat de Advokaat-Generaal zijnen eisch gedaan en de beschuldigde verlof bekomen had het woord te voeren, begon deze in dichtmaat zijne verdediging, waarop de President hem in de rede viel en het Hof dit arrest nam, dat, aangezien de partijen alleen kunnen toegelaten worden om hare middelen van verdediging voor te dragen, onder voorwaarde dat hare taal, eenvoudig, dellig en ernstig zij, gelijk die der advokaten zelve, en aangezien geene pleitredenen in verzen of dierdubbel karakter van deftigheid, welvoeglijkheid en eenvoudigheid hebben kunnen, 't welk met de waardigheid van het Hof van Assises overeenkomt, en met het gewigt der zaken, voor hetzelfde gebragt, de beklaagde wordt gemagtigd zijne verdediging voor te dragen, maar niet anders dan in de gewone taal of wel door den mond van zijnen advocaat.

